

بسم الله تعالى

پیش‌نویس

"سنده ملی مد و لباس"

ویرایش چهارم اردیبهشت ۱۴۰۲

مقدمه

جریان انقلاب اسلامی با تعلق اراده عمومی مردم به مقصد تمدن نوین اسلامی به پیش می‌رود و برای آنکه اراده عمومی در مسیر آرمان انقلاب بجوشد باید زمینه فرهنگی اجتماعی لازم برای تعلق احساس و ادراک عمومی با پیشرفت مطلوب انقلاب برپایه یک عقلانیت دینی و کاربردی در عرصه سیاستگذاری و اجرا فراهم آید. کارآمدی دین برای تحقق پیشرفت متوازن مادی و معنوی و ایجاد تعادل اجتماعی پایدار، چالش سرنوشت‌سازی است که برای پشت سر نهادن آن باید از فاصله‌های موجود میان نظر و عمل در امر پی‌ریزی تمدن نوین اسلامی کاست و کارآمدی عقلانیت دینی و کاربردی انقلاب را در جهت اداره امور دین و دنیا انسان و جامعه عینیت بخشد.

سبک زندگی به عنوان نقطه عطف میان ایده تمدنی انقلاب اسلامی و عرصه تحقق و اجرای آن، همان منطقه میانی حد فاصل باورهای فطری و اراده منتهی به رفتار مردم است که از نیازهای طبیعی و قوای فعاله بشری متأثر بوده و عدم فعلیت انقلاب اسلامی در منطقه اعتباریات، زمینه را برای نشو و نمای سنت‌های غیر فطری فراهم می‌سازد و مانع از امتداد عقلانیت توحیدی در صحنه رفتار و عمل اجتماعی خواهد شد.

تمدن غربی به دنبال توسعه علوم طبیعی و صنعت، ظرفیت فناوارانه خود را برای پاسخگویی بهتر به مجموعه نیازهای انسان معاصر آشکار ساخت. پژوهانه فلسفی و ایدئولوژی دین گریزانه این انقلاب صنعتی به توسعه فرهنگ مادی گرایانه در جغرافیای فرهنگی غرب انجامید که به دنبال آن با ورود محصولات فناوارانه و کاربردی غربی به جوامع غیر غربی، سبک زندگی و فرهنگ مصرف غربی به این جوامع سرایت یافت. در واقع مسأله زمانی ایجاد می‌شود که ساز و کار مولد یک فرهنگ در ساحت تمدنی و متعاقباً ایجاد سبک‌هایی در پاسخ روزآمد به نیازها، عینیت نیافته و جای خود را به ساز و کار انفعال در دوگانه طرد حداکثری سبک‌های موجود یا پذیرش حداکثری آن‌ها دهد که به دنبال خود در غیاب سبک بومی، بهره‌گیری از پاسخ‌های فرهنگ رفیب را رقم خواهد زد.

به عبارت دیگر اقتضاء شکل گیری تمدن نوین اسلامی، پاسخگویی مبتکرانه و ممتاز آن به مجموعه نیازهای انسان و جامعه است که سبک پوشش از مهم‌ترین آن‌هاست. آن چنان که در انفعال و فقر سبک سازی، پوشش بدن و کیفیت آرایش آن با ورود فرهنگ مدرن و تمدن غربی به جامعه ستی ایران متحمل تطورات و تغییرات ملموسی گردید. از این روست که زمینه سازی برای شکل گیری سبک پوشش و مد لباس مبتنی بر ظرفیت‌های فرهنگ اسلامی ایرانی و تجلی آن در قالب جلوه‌های ملموس، عینی و فناوارانه، نقشی کلیدی و محوری را در شکل گیری و بسط تمدن اسلامی ایرانی ایفا می‌کند. مسأله سبک پوشش و بومی سازی آن به ویژه در سال‌های اخیر با پیشرفت و گسترش روز افزون جلوه‌های متنوع صنعت مد لباس در جامعه ایران، یکی از مناقشه برانگیزترین موضوعات مطرح در سیاستگذاری فرهنگی می‌باشد و علی رغم پیشنه موجود سیاستگذاری به

ویژه در حوزه عفاف و حجاب، سند مستقلی برای تبیین ابعاد سیاستی سبک پوشش فراهم نیامده که با اتخاذ سیاست‌های مقتضی تسهیل‌گر شکل‌گیری و تقویت سبک پوشش مبتنی بر هویت اصیل اسلامی ایرانی، باشد.

سند پیش رو با درک اهمیت و ضرورت این مسأله، به عنوان اولین سند راهبردی این حوزه- ذیل استناد ملی حوزه فرهنگ در نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران-در راستای تحقق اقدام ملی ۱۴ از راهبرد کلان ۵ نقشه مهندسی فرهنگی کشور- به دنبال لانه چارچوب سیاستگذاری مناسب برای شکل‌گیری منظمه و چرخه بومی سبک پوشش اسلامی ایرانی ر عینیت‌بخشی آن در سطح ملی و فرامملی است؛ به این صورت که بر اساس ترسیم اولویت‌های برآمده از بنانی اسلامی، استناد فرادستی به ویژه گام دوم انقلاب اسلامی و شناسایی شبکه مسائل محوری و انضمایی حزره پوشش بدن و نیز توجه به خلاصهای سیاستی این حوزه تدوین و ارائه شده است.

بخش اول: مبانی و اصول

مبانی:

۱. نگرش توحیدی(نگرش وجودی به عالم)؛ وحدت در عین کثرت و کثرت در عین وحدت
۲. مستولیت انسان‌ها در برابر خداوند، خویشتن و جامعه
۳. اصالت بخشی به معنای پوئش با رویکرد معنوی به آن که ناظر بر نیازهای فطری روحی، عاطفی و روانی است(پوشش بدن در خدمت تعالی بعد روحانی).
۴. اعتباری بودن پوشش و اهمیت کاربرد و فایده‌مندی آن نسبت به تأمین نیاز روز انسان موحد
۵. مقید بودن پوشش اسلامی به بوم جغرافیایی و فرهنگی در ایران و ایران فرهنگی و تکثیری آن در عین لحاظ اصول و معیارهای وحدت بخش اسلامی
۶. برخورداری صنعت فرهنگی مد لباس از فرصت‌های نوین در رشد و اثرگذاری فرهنگی و بهره‌وری اقتصادی
۷. ساختار منظومه‌ای و شبکه‌ای مد لباس و اهمیت زنجیره ارزش در آن
۸. مرکزیت سبک پوشش در منظمه صنعت پوشش و محوریت برند(ویژند)های سبک ساز و جریان ساز به عنوان موتور محرکه زنجیره ارزش مد لباس و هماهنگ کننده اجزای آن ذیل کلیتی واحد و یکپارچه

اصول:

۱. پذیرش تنوع و کثرت در جلوه‌های پوشش اسلامی در عین التزام به اصول وحدت بخش آن(تنوع-گرایی هم‌شناسانه)

۲. احترام به حقوق مصرف کننده و پاسداشت آن و توجه بیشتر به مصرف کننده در سیاستگذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌ها به جای تمرکز صرف بر تولیدکنندگان دولتی و غیر دولتی صنعت پوشاک
۳. تمرکز زدایی و اعطای فرصت عادلانه در پیشرفت صنعت پوشاک در زمینه‌های مختلف جغرافیای ایران در برابر تمرکز گرایی در طراحی، تولید و توزیع پوشاک ضمن اهتمام به حقوق مالکیت معنوی طراحان و تولیدکنندگان
۴. امر به معروف و نهی از منکر در سبک پوشش با اولویت بخشی بر روش‌های ایجابی و با تمرکز بر فعالسازی ظرفیت‌های ملامی
۵. نگاه بنیادین و زیرسانخنی دربرابر نگاه شعاری و نمایشی در سبک سازی پوشش اسلامی ایرانی
۶. توجه همزمان بر کارکرد زیباشناختی و کاربردی پوشاک با اولویت بخشی به تامین نیاز مصرف کننده و پایداری پوشاک (اتخاذ نگاه کاربردی و نیاز محور).
۷. به رسمیت شناختن تنوع پوشش اقوام در ایران و توجه به ظرفیت‌های آن متناسب با ارزش‌های اسلامی
۸. برخورداری از نگاه مستقل، درون‌زا و خلاقانه در مد لباس و سبک پوشش در برابر نگاه تقلیدی و وابسته
۹. اولویت بخشی به رویکرد حمایتگرانه و مشوقانه فرصت محور در ترویج سبک پوشش اسلامی و پرهیز از غلبه روش‌های تیبه‌ی و آمرانه
۱۰. آینده نگری، رویکرد بلند مدت و تدریجی در برابر رویکرد کوتاه مدت و مقطعي در سبک سازی پوشش اسلامی ایرانی
۱۱. نگاه فرایندی، شبکه‌ای و منظومه‌ای به سبک پوشش در برابر نگاه بخشی و تفکیکی (جزئی)
۱۲. لزوم اهتمام به رویکرد مبتنی بر شناخت و ایجاد ارزش‌افزوده^۱ (چه از حیث مادی و چه از حیث معنوی و فرهنگی) در حوزه پوشاک در مقابل خام فروشی
۱۳. تمرکز بر تبیین، هدایت و کنترل سبک پوشش به عنوان هسته مرکزی صنعت پوشاک و تنظیم جهت-گیری اجزاء منظومه بر مبنای آن
۱۴. توجه به سامان‌بخشی دو اهرم اصلی «نظام‌ها و رویه‌ها» و «راهبردها» در اتصال کارآمد هسته مرکزی با اجزاء صنعت پوشاک
۱۵. توجه به اصل رقابت‌پذیری برای پیشرفت صنعت و سبک پوشش اسلامی ایرانی

^۱ تمرکز بر زنجیره پیش‌رونده تولید ارزش‌افزوده ملی در داخل و خارج کشور

۱۶. گفتگو مداری و تصمیم گیری مشارکتی در سیاستگذاری و راهبری منظومه ای سبک پوشش اسلامی ایرانی

ارزش ها:

۱. هویت مندی پوشش و تجلی وحدت در کثرت در برابر تکثر بی قاعده و ساختارشکن
۲. حساسیت، پاسخگویی و مسئولیت‌پذیری اجتماعی
۳. سبک پوشش حیاورزانه و عفیفانه در برابر سبک پوشش خودنمایانه و جلوه‌گرانه
۴. رعایت عرف جامعه اسلامی (تمایز مبتنی بر عرف مسلمین و میبن هوت اسلامی)
۵. ارزشمندی کارکرد پوشش در مصرف متعادل و حقیقی به جای مصرف متظاهرانه (و تجمل گرایی) مبتنی بر ارزش مصرف
۶. رجحان بخشی به کارکرد پوشانندگی لباس در برابر آشکارسازی اندام انسانی (بدن نمایی و جلوه گری جنسی) با اصالت بخشنیدن به زیبایی شناسی طراحی الگو، طرح و نقش لباس
۷. حفظ جنسیت و التزام به هنجارهای جنسی (تفاوت های زن و مرد) در لباس
۸. سبک پوشش مقوم استقلال فرهنگی، اقتدار و عزت مندی ملی
۹. خلاقیت و نوآوری مبتنی بر فرهنگ دینی و ملی در برابر مدهای وارداتی
۱۰. اندیشه ورزی، علم محوری و تخصص‌گرایی در حوزه لباس
۱۱. کار گروهی، همانزایی و هم‌گرایی در منظومه سبک پوشش اسلامی ایرانی

بخش دوم: اهداف

بلند مدت (۵ تا ۱۰ سال)

شکل گیری فرایند درون‌زای اسلامی ایرانی مدل لباس در کشور و تصاحب بیش از ۶۰ درصدی بازارهای داخلی به وسیله برندهای (ویژندهای) صاحب سبک ایرانی و دستیابی به موقعیتی ممتاز و پیشرو در خلاقیت، نوآوری و الگویخشی در سبک پوشش اسلامی با انتلاعی منزلت ایرانیان در پوشش متمایز و ممتاز ایرانی به عنوان سبکی الهام‌بخش برای مردم منطقه و جهان.

میان مدت (۳ تا ۵ سال)

۱. برخورداری از برندهای (ویژندهای) پیش رو، جریان‌ساز و هویت‌بخش اسلامی ایرانی در حوزه پوشش و فعال شدن هدفمند اجزاء زنجیره ارزش پوشش اسلامی ایرانی با وحدت و هم‌گرایی هرچه بیشتر میان آنها

۲. احیاء مواریت تمدنی و سنت ملی و قومی در سبک پوشش مبتنی بر اصول وحدت بخش اسلامی،
شکل‌گیری تصویری مثبت رپذیرش حداکثری سبک‌های اسلامی ایرانی پوشش در جامعه و افزایش
تفاضا برای آن
۳. نهادینه شدن قواعد و استانداردهای روشن و متمایز در حوزه سبک پوشش مبتنی بر اصول مبنای
اسلامی ایرانی(سبک پوشش عفیفانه) در مقابل حاکمیت مطلق قواعد مرسوم و متداول و جهانی و
افزایش سهم حضور و مشارکت ایران در جشنواره‌ها و بازارهای پوشش منطقه‌ای و جهانی
۴. دستیابی به حکمرانی شایسته ملی در حوزه پوشش اسلامی ایرانی و شکل‌گیری نظام هماهنگ و هم
افزای مدیریت و پشتیبانی فرهنگی و اقتصادی آن

کوتاه مدت(۱ تا ۲ سال)

۱. بهره‌مندی از نظام تحقیق و توسعه دانش بنیان هدفمند و راهگشا در نسبت با مسائل عینی و
انضمای حوزه سبک پوشش اسلامی ایرانی
۲. برخورداری از شبکه‌های قدرتمند و پیشرفته علم، فناوری و نوآوری در حوزه مد لباس اسلامی
ایرانی
۳. بهره‌مندی از نظام خلاق طراحی مبتنی بر سبک متمایز ایرانی برای برندهای(ویژند) های صاحب سبک
ایرانی
۴. دستیابی به ظرفیت تولید پوشش ایرانی با کیفیت و قیمت رقابتی در سطح جهانی
۵. رشد سطح سواد فرهنگی پوشش در جامعه در بعد عمومی و تخصصی
۶. غلبه الگوهای اسلامی ایرانی پوشش در فضای بصری زندگی روزمره مردم در جامعه ایران
۷. برخورداری از نظام رسانه‌ای و تبلیغاتی منسجم و هماهنگ با قدرت اقناع سازی و تصویر سازی
مثبت از سبک پوشش اسلامی ایرانی و برندهای(ویژند) های پیشرو در این حوزه
۸. فعال شدن ظرفیت‌های متنوع قومی و جغرافیایی ایران اسلامی در طراحی و تجاری‌سازی پوشش
اسلامی ایرانی
۹. شکل‌گیری گفتمان مشترک میان بازیگران اصلی و محوری حوزه پوشش حول ادبیات و شاخص-
های اسلامی ایرانی پوشش(پذیرش شاخص‌های سبک پوشش اسلامی ایرانی در میان کنش‌گران
اصلی این حوزه)

۱۰. برخورداری از دیپلماسی مؤثر فرهنگی، هنری و تجاری با کنش‌گران بین المللی حوزه پوشک چه در سطح حکمرانی و چه در سطح انجمن‌ها و تشکل‌های تخصصی مردمی به منظور معرفی و ترویج سبک پوشش اسلامی ایرانی در خارج از کشور
۱۱. دستیابی به نظام خردۀ فروشی توامند برای عرضه پوشک اسلامی ایرانی به ویژه برند(ویژند)های صاحب سبک در بازارهای داخلی و خارجی و دسترسی آسان مصرف‌کنندگان به ویژه مصرف‌کنندگان داخلی به پوشک اسلامی ایرانی.
۱۲. برخورداری از نظام هوشمند تولید یا واردات مواد اولیه معطوف به اقتضانات سبک متمایز اسلامی ایرانی
۱۳. برخورداری از نظام آموزشی و تربیتی بومی، روزآمد و پویا در چارچوب مبانی و اصول اسلامی ایرانی پوشش در نسبت کاربردی با صنعت پوشک.
۱۴. شکل گیری قدرتمند اقتصاد سیاسی سبک پوشش اسلامی ایرانی در کشور و تضمین سودآوری فعالیت در حوزه پوشک اسلامی ایرانی بر اساس سیاست‌های نظام اسلامی
۱۵. هماهنگی و افزایی سیاست‌ها، رویده‌ها و اقدامات نهادهای ذی ربط با ضرورت‌ها، اولویت‌ها و سیاست‌های نظام جمهوری اسلامی ایران در سامان بخشی و پیشبرد سبک پوشش اسلامی ایرانی

بخش سوم: مسائل مسئله کلان

حضور فعال و بلا منازع سبک پوشش غربی در جامعه بخاطر مغفول ماندن سبک متمایز و ممتاز اسلامی ایرانی در هر دو ساحت تبیین نظری و نمونه‌پردازی‌های عینی

ابعاد مسئله کلان

• عقب ماندگی آموزشی و خلاً شناختی و مهارتی:

- خلاً نظام نظری و پژوهانه فکری منسجم و واحد برای تبیین سبک پوشش اسلامی ایرانی، ابهام و پراکندگی در شناخت شاخص‌ها، مفاهیم، استانداردها و مصادیق سبک اسلامی ایرانی پژوهش و فنداں گفتمان مشترک میان فعالان و سیاستگذاران این حوزه
- نبود شناخت کافی از مناسبات واقعی صنعت پوشک و در نتیجه اتخاذ تصمیمات غیرکارشناسی بر اساس تعاریف نادرست از این مناسبات(عدم درک ماهیت فرهنگی

هويت‌ساز و منزلت‌آفرین لباس، ساختار منظومه‌ای و خلاقيت محور صنعت پوشак در جغرافياي تجارت جهاني و رقابت‌پذيري آن)

- فقر سواد فرهنگي عمومي و تخصصي پوشش در جامعه
- ضعف نظام آموزش، خلاً كادرسازی و نبود نظام مناسب و روزآمد تربیت نیروی متخصص در نسبت با منابع سه گانه هويت اسلامي ايراني(اصول وحدت بخش اسلامي، جغرافياي فرهنگي ايران و استانداردهاي حرفه‌اي جهاني) و همچنين فقدان آموزش‌های مكمل كاريدي و كوتاه مدت (خصوصاً آموزش حين فعالیت) تخصصي
- نبود نظام پژوهشی و مطالعاتی-آماری منسجم در سطح ملي و خلاً مطالعات و پژوهش-های نظام‌مند پشتیبان به ویژه مطالعات روند پژوهی و آينده پژوهی پوشاك
- وابستگی، نگاه به بیرون و می‌توجهی به ظرفیت‌های بومی:
  - ضعف خلاقيت و نوآوري در طراحی الگو و غلبه کپی‌برداری و تقلید از الگوهای پر فروش وارداتی
  - گست ميان اجزا، مختلف زنجيره ارزش پوشاك و عدم فماهنگي ميان آن‌ها(فقدان فعالیت هدفمند و نظام‌مند محقق، طراح، تولیدکننده، بازاریاب و توزیع کننده ذيل اصول روش)
  - پراکندگی و عدم انسجام در سطوح و شیون مختلف سیاست‌گذاری، اجرایی و عملیاتی اثرگذار بر صنعت پوشاك
  - ضعف دیپلماسي و فقدان حضور اثربخش در مناسبات بین المللی حوزه پوشاك و بی توجهی به کنش‌ها و واکنش‌های صنعت پوشاك ایران در سطح منطقه‌ای و بین المللی
  - ضعف نظام تبلیغاتی و رسانه‌ای سبک پوشش اسلامی ایرانی و تأثیر از فضای بین المللی در نمایش(تبلیغات و بازنمایی رسانه‌ای) و عرضه میدانی الگوها در ساحت اجتماع(غلبه سبک‌های وارداتی در فضای بصری جامعه)
  - فقدان برنده(ویژنده)‌های صاحب سبک اسلامی ایرانی در حوزه پوشاك
- ضعف اقتصاد سیاسی سبک پوشش اسلامی ایرانی:
  - تصدی گري، سياست‌های محدودیت‌آفرین دولت و خلاً تسهیلات حمایتی و تشویقی پيش برنده و هوشمندانه در زنجيره تأمین پوشاك اسلامی ایرانی بر اساس شاخص‌ها و

مطلوبیت‌های فرهنگ اسلامی ایرانی (عدم امنیت اقتصادی طراح، تولید کننده و سرمایه‌گذار)

- موانع قانونی پیش روی فعالیت و پیشرفت صنعت پوشاک ایران (از قوانین کار و تأمین اجتماعی تا قوانین و موانع پیش روی واردات و تأمین ماشین‌آلات و مواد اولیه، از قوانین مالی و مالیاتی تا قوانین و موانع فعالیت‌های تبلیغاتی و رسانه‌ای، از قوانین مربوط به اخذ مجوز فعالیت تا قوانین صیانت و حمایت از مالکیت معنوی و ...)
- فقدان عزم و مدیریت هماهنگ حاکمیتی در سامان بخشی و پیشبرد سبک پوشش اسلامی ایرانی و عدم هماهنگی سیاست‌ها و رویه‌ها با ضرورت‌ها، اولویت‌ها و سیاست‌های نظام جمهوری اسلامی ایران در سطح ملی و بین‌المللی و متعاقباً نبود استراتژی و سیستم‌ها و مکانیزم‌های کارآمد برای نظام‌سازی، زنجیره‌سازی و فعالیت هدفمند در جهت پیشرفت صنعت پوشاک ایران و گرایش به سبک پوشش اسلامی ایرانی
- ضعف زیرساختی تولید و خلاصه برخورداری از تجهیزات روز حوزه پوشاک:
  - چالش و ضعف جدی در تأمین نظام‌مند و قابل برنامه‌ریزی مواد اولیه و ماشین‌آلات
  - کند بودن چرخه تولید و موانع متعدد پیش روی تسریع روند و چرخه تولید و تجارت
- غلبه نگاه امنیتی و سلبی به صنعت پوشاک و فقدان نگاه کاربردی و عدم اولویت پاسخگویی به نیازهای مصرف‌کننده در سیاست‌های جاری

بخش چهارم: سیاست‌ها

۱. زمینه سازی برای شکل‌گیری و تقویت برنده‌(ویژنده)‌های صاحب سبک پوشش اسلامی ایرانی؛
۲. ارتقای دانش پایه و توسعه شبکه‌های علم، فناوری و نوآوری در حوزه سبک پوشش اسلامی ایرانی و تمهید حمایت‌های مقتضی از خلاقیت و نوآوری در این حوزه؛
۳. زمینه سازی برای افزایش سواد عمومی و تخصصی سبک پوشش در جامعه؛
۴. بروزرسانی نظام آموزشی و تربیتی حوزه نساجی و پوشاک با نظر به سه ضلع اصلی هویت اسلامی ایرانی (اسلام، جغرافیای ایران و مناسبات نوین جهانی) به منظور ایجاد زمینه کادرسازی موفق در این حوزه؛

۵. زمینه سازی برای شکل گبری گفتمان مشترک در حوزه شاخص‌های اسلامی ایرانی پوشش و استاندارد سازی این حوزه؛
۶. فراهم نمودن زمینه گسترش پژوهش‌های بنیادین و کاربردی در نسبت با مسائل عینی و انضمایی حوزه سبک پوشش اسلامی ایرانی ناظر به پیشینه تاریخی، حال و آینده ایران اسلامی؛
۷. تقویت ساز و کارهای پیشگرانه و کنترلی در ساختارهای تربیتی جامعه به منظور پیشگیری از گرایش به سبک‌های وارداتی و نابهنجار پوشش بدن؛
۸. توسعه توان مدیریتی برای تصاحب بازارهای منطقه‌ای و جهانی به پشتونه یک بازار ثبیت شده ملی برای پوشک ایرانی؛
۹. جلب مشارکت و همکاری کشورهای مستعد در چارچوب یک نظم نوین تجاری اقتصادی با محوریت سبک تمدنی جهلاشمول اسلامی؛
۱۰. جریان‌سازی اجتماعی و بازارسازی برای سبک اسلامی ایرانی پوشش (کنش‌گری فعال و الهام بخش در تبلیغ و الگوسازی سبک پوشش اسلامی ایرانی و تصویر سازی مثبت از آن در مقابل انفعال در برابر هجوم تبلیغاتی غرب)
۱۱. لزوم ساماندهی فضای تبلینی ترویجی در جهت پوشش حداکثری جلوه‌های سبک پوشش اسلامی ایرانی در رسانه‌های جمعی، شبکه‌های اجتماعی و به ویژه رسانه‌های محیطی (تبلیغات شهری و ویترین‌ها) و متعاقباً غلبه هر چه بیشتر مظاهر عینی آن در سطح جامعه؛
۱۲. شکل دادن و سامان‌بخشی به منظمه و چرخه پوشک ایرانی حول محور اسلوب اسلامی ایرانی پوشش معطوف به تأمین نیاز بازار ۸۰ میلیون نفری ایران و نیز بازارهای مستعد منطقه‌ای و جهانی؛
۱۳. فعال سازی ظرفیت انجمن‌ها و تشکل‌های تخصصی مردم نهاد در حوزه مد لباس در تصمیم‌سازی و پیشبرد سیاست‌های نظام جمهوری اسلامی در این حوزه؛
۱۴. زمینه‌سازی برای تحکیم و تقویت اقتصاد سیاسی الگوهای اسلامی ایرانی پوشش و تأمین امنیت اقتصادی سرمایه‌گذاری در حوزه سبک پوشش اسلامی ایرانی؛
۱۵. تعدیل بروکراسی‌های سازمانی و روان سازی فرایندهای اداری ویژه فعالان و تولیدکنندگان پوشک اسلامی ایرانی؛
۱۶. تقویت زیرساخت‌های فنی و امکانات حرفه‌ای و رفع موانع تولید در حوزه پوشک اسلامی ایرانی با تمرکز بر ظرفیت‌های ایجاد ارزش افزوده؛

۱۷. سازماندهی هوشمند نظام مصادرات و واردات پوشак و مواد اولیه آن مبتنی بر ظرفیت‌ها و فرصت‌های زنجیره ارزش احصاء شده در پوشак اسلامی ایرانی(شفافیت نظام مبادله در حوزه پوشак)؛
۱۸. زمینه سازی حذف قاچاق پوشак با از بین بردن صرفه اقتصادی و افزایش هزینه‌های آن؛
۱۹. توجه به ابعاد اقتصادی، سباسی و فرهنگی دیپلماسی مد در مناسبات بین المللی به ویژه تقویت دیپلماسی فرهنگی و گسترش ارتباطات میان فرهنگی در حوزه پوشак مبتنی بر سبک پوشش اسلامی ایرانی.

بخش پنجم: اقدامات

۱. ایجاد فضاهایی برای شکل‌گیری و تقویت ارتباطات و تعاملات اجزاء مختلف چرخه مد لباس اسلامی ایرانی (از طراحی تا تولید، نویزیع و بازاریابی و فروش) در قالب نمایشگاه‌ها، انجمن‌ها، جشنواره‌ها، رویدادها، همایش‌های تخصصی و سایر ساز و کارهای مقتضی؛
۲. برگزاری دوره‌های معرفت افزایی و مهارت افزایی در تقویت سواد عمومی، تخصصی و تحلیل انتقادی سبک پوشش غربی؛
۳. ایجاد مراکز استعدادیابی، رشد، خلاقیت و نوآوری و شتاب‌دهنده‌های تخصصی در حوزه سبک پوشش اسلامی ایرانی؛
۴. نظارت بر کیفیت بازنمایی سبک پوشش بانوان و آقایان در رسانه‌های داخلی (اعم از رسانه‌های جمعی و اجتماعی) به ویژه تبلیغات تجاری و همچنین نظارت بر چگونگی ارائه الگوهای پوشش بانوان و آقایان در تبلیغات محیطی و ویترین فروشگاه‌ها از حبیث تناسب آن با شاخص‌های عفیفانه اسلامی ایرانی پوشش؛
۵. ایجاد فضای تبلیغ و نمایش برندهای (ویژند) داخلی و تسهیل حضور ایشان در سطح رسانه‌های جمعی، اجتماعی و محیطی از طریق کاهش هزینه‌های تبلیغات و اختصاص فضای مطلوب برای ایشان ضمن جلوگیری از تبلیغات برندهای خارجی (با لحاظ شاخص‌ها و معیارهای کلی اسلامی ایرانی در پوشش و خلاقیت در سبک و طرح)
۶. اختصاص تسهیلات لازم برای حمایت از برندهای (ویژند) شناخته شده فرا ملی و معتربر داخلی به منظور ورود به حوزه پوشак اسلامی (رفع یا کاهش مالیات، خدمات بیمه، اعطای وام، فرآهم آوردن زیرساخت‌های لازم فنی، تأمین هدفمند ارز پشتیبان، رفع محدودیت‌های قانونی و تسهیل فرایند اخذ مجوزهای قانونی و...).

۷. تنظیم و تصویب قوانین و مقررات مقتضی در تسهیل و حذف بروکراسی های زائد و همگرایی، هدفمندسازی و هوشمندسازی فرایندهای اداری پشتیبان صنعت پوشак اسلامی ایرانی (از جمله امور تولیدی، امور گمرکی تا خدمات بیمه و امور مالیاتی)؛
۸. تهیه دستورالعمل اجرایی و پیگیری اجرای الزام به نصب برچسب کالاهای پوشاكی (لیبلینگ) در بازار کشور، جهت جلوگیری از عرضه کالای غیرمجاز و یا بدون تطابق با برچسب و نشان تجاری کالا و حفظ حقوق و آگاهی مصرف‌کنندگان.
۹. تهیه و تأمین پارچه و لباس کلیه کارکنان از تولیدکنندگان اسلامی ایرانی پوشاك به ویژه نشان‌ها و ویژندهای صاحب سبک در پوشاك اسلامی ایرانی ضمن ایجاد فضای رقابتی از طریق شاخص‌گذاری کیفیت، نوآوری، کارایی و نسبت با معیارهای اسلامی ایرانی؛
۱۰. تهیه دستورالعمل اجرایی و پیگیری اجرای الزام به نصب برچسب کالاهای پوشاكی (لیبلینگ) در بازار کشور، جهت جلوگیری از عرضه کالای غیرمجاز و یا بدون تطابق با برچسب و نشان تجاری کالا و حفظ حقوق و آگاهی مصرف‌کنندگان.
۱۱. نظارت و پایش پیوسته رعایت حجاب و موازین شرعی پوشش به ویژه پوشیدگی کامل لباس بانوان در نهادها و مجموعه های رسمی حاکمیتی و دولتی به ویژه مجموعه هایی که روزانه در تعامل حداکثری با اشار مختلف جامعه هستند؛ مثل بانک ها، بیمه ها، مراکز خدماتی رفاهی دولتی و.... و اتخاذ اقدامات تشويقی و تبیهی مقتضی در این مجموعه ها.

بخش ششم: فعالیت های اجرایی

۱. برگزاری نمایشگاهها، جشنواره‌ها، رویدادها، همایش‌های تخصصی پوشش اسلامی - ایرانی
۲. حمایت از تشکیل انجمن‌ها، تشكل‌ها و مجتمع صنفی
۳. آموزش قواعد و اصول خرید و مصرف پوشش عفیفانه در مدارس و مهدکودک ها
۴. تحلیل انتقادی سبک پوشش غربی
۵. ایجاد مراکز استعدادیابی، رشد، خلاقیت و نوآوری و شتاب‌دهنده‌های تخصصی در حوزه سبک پوشش اسلامی ایرانی؛
۶. انجام تحقیقات بازار و پایش مستمر روند تغییر سلایق و ترجیحات مصرف پوشش بیرونی اسلامی ایرانی

۷. انجام تحقیقات مستمر در مورد روش‌های ذائقه‌سازی، جهت بخشی و هدایت نظام علائق و ترجیحات پوشش بیرونی مصرف کنندگان ایرانی
۸. نظارت بر کیفیت بازنمایی سبک پوشش بانوان و آفایان در رسانه‌های داخلی (اعم از رسانه‌های جمعی و اجتماعی) و محیطی به ویژه تبلیغات تجاری و ویترین فروشگاه‌ها از حیث تناسب آن با شاخص‌های عفیفانه اسلامی ایرانی پوشش (با لحاظ شاخص‌ها و معیارهای کلی اسلامی ایرانی در پوشش و خلاقیت در سبک و طرح)
۹. کاهش هزینه‌های تبلیغات برنده (ویژند)‌های داخلی در سطح رسانه‌های جمعی، اجتماعی و محیطی (با لحاظ شاخص‌ها و معیارهای کلی اسلامی ایرانی در پوشش و خلاقیت در سبک و طرح)
۱۰. جلوگیری از تبلیغات برنده (ویژند)‌های خارجی در سطح رسانه‌های جمعی، اجتماعی و محیطی (با لحاظ شاخص‌ها و معیارهای کلی اسلامی ایرانی در پوشش و خلاقیت در سبک و طرح)
۱۱. اختصاص فضای مطلوب تبلیغ و نمایش برنده (ویژند)‌های داخلی در سطح رسانه‌های جمعی، اجتماعی و محیطی (با لحاظ شاخص‌ها و معیارهای کلی اسلامی ایرانی در پوشش و خلاقیت در سبک و طرح)
۱۲. اختصاص تسهیلات گمرکی و مالیاتی و قانونی برای واردات، تولید و عرضه پوشак اسلامی
۱۳. دشوار کردن واردات، تولید و عرضه پوشاك غيراسلامي با استفاده از سازوکارهای گمرکی، مالیاتی، قانونی
۱۴. تهیه و تأمین پارچه و لباس کلیه کارکنان از تولیدکنندگان اسلامی ایرانی پوشاك به ویژه نشان‌ها و ویژندهای صاحب سبک در پوشاك اسلامي ايراني ضمن ايجاد فضاي رقابتی از طریق شاخص‌گذاری کیفیت، نوآوری، کارایی و تناسب با معیارهای اسلامی ایرانی؛

بخش هفتم: الزامات اجرایی

- ۱- مسئولیت اجرایی سازی سند ملی مد و لباس بر عهده کمیته تخصصی سند است. ریاست این ستاد بر عهده وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی یا قائم مقام ایشان است و اعضای حقوقی این کمیته عبارتند از: دبیر شورای فرهنگ عمومی، معاون هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، دو نماینده از ستاد راهبری اجرای نقشه مهندسی فرهنگی کشور به انتخاب دبیر ستاد، نماینده شورای فرهنگی اجتماعی زنان شورای عالی انقلاب فرهنگی، نماینده شورای حوزه امور اعلی انقلاب فرهنگی، نماینده کمیسیون فرهنگی مجلس شورای

اسلامی، نماینده وزارت‌خانه های آموزش و پرورش ، علوم ، تحقیقات و فناوری ، کار و تعاون اجتماعی ، کشور ، اقتصاد و دارایی ، نماینده معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریس جمهور ، نماینده سازمان صدا و سیما ، معاون تجارت و خدمات وزارت صمت ، مدیر کل منسوجات و پوشاک وزارت صمت ، نماینده اتاق اصناف ایران در حوزه پوشاک، رئیس انجمن صنایع نساجی ایران و رئیس انجمن طراحان. و اعضای حقیقی آن عبارتند از : یک نفر از اساتید دانشگاه، دو نفر از فعالان فرهنگی و هنری حوزه طراحی لباس و ترویج عفاف و حجاب و یک نفر از فعالان صنفی اقتصادی پوشاک.

تبصره ۱- دبیرخانه کارگرره در شورای فرهنگ عمومی مستقر می‌باشد.

تبصره ۲- اعضای حقیقی با انتخاب و حکم رئیس کارگروه تعیین می‌شوند.

۳- کمیته تخصصی مسئول رصد مدام و ضعیت مد و لباس و پیگیری اجرا و نظارت بر حسن اجرای برنامه‌های اجرایی مصوب ستاد همله‌نگی نقشه مهندسی فرهنگی کشور، کارکرد سنجی دستگاهها و ارزیابی میزان اثربخشی برنامه‌ها در جهت اهداف این سند است.

تبصره- این کمیته، سالیانه گزارش اجرای برنامه‌های اجرایی و اثربخشی آنها را با همکاری سازمان برنامه و بودجه کشور، سازمان امور اداری و استخدامی کشور و سایر دستگاه‌های مسئول تهیه و به ستاد فرهنگی اجتماعی دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی ارائه می‌نماید.

۴- کمیته تخصصی مسئول روزآمدسازی سند است. این کمیته حداقل هر پنج سال یکبار سند را روزآمد نموده، برای تصویب در ستاد هماهنگی نقشه مهندسی فرهنگی کشور به ستاد فرهنگی اجتماعی دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی ارسال می‌نماید.

۵- سازمان برنامه و بودجه کشور موظف است بودجه مورد نیاز برای اجرای این مصوبه را در سقف بودجه سالانه دستگاه‌های مجری و بر اساس برنامه‌های اجرایی به تفکیک سال تأمین کند.

۶- همه دستگاه‌ها و مجرمعه‌های ذی ربط موظفند در وظایف، برنامه‌ها و بودجه سالیانه خود پیش-بینی‌های لازم را به منظور اجرای سند و مصوبات کمیته تخصصی پیش‌بینی نمایند.

۷- کلیه دستگاه‌های دولتی و حاکمیتی که توسط کمیته تخصصی تعیین می‌شوند، موظف هستند ظرف مدت ۲ ماه پس از تصویب و ابلاغ سند، آیین نامه‌های اجرایی داخلی خود را در نسبت با پیشبرد هدفمند این سند با توجه به جایگاه و مأموریت خود در منظمه مسؤولین اصلی عرصه حکمرانی و عرصه مردمی

سبک پوشش اسلامی ایرانی، تنظیم نموده و به تأیید و تصویب کمیته تخصصی برسانند. همچنین هر ۶ ماه یکبار گزارش عملکرد خود را به این کمیته تخصصی ارائه دهند.

تبصره- در تمام فعالیت‌ها توجه به ظرفیت مجموعه‌های مردمی و حمایت کافی و بهره‌گیری مؤثر از ظرفیت جبهه مردمی فعال در حوزه سبک پوشش اسلامی ایرانی ضرورت دارد.

۸- به منظور رفع خلاهای قانونی در پیشبرد مقاد سند حاضر، کمیته تخصصی موظف است ظرف مدت ۶ ماه از ابلاغ این سند با همکاری دستگاه‌های مسئول و نیز مجموعه‌های مردمی مرتبط (به ویژه در قالب اصناف، اتحادیه‌ها و انجمن‌ها)، ویرایش جدید قانون ساماندهی مد لباس را مطابق با سند را، تدوین نموده و به تصویب مجلس برساند.

جدول نکاشت نهادی پژوهشی احتجاجی سند ملی مدد و لباس

